

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 16 grudnia 2011 r. — Land Berlin przeciwko Ellen Mirjam Sapir i in.

(Sprawa C-645/11)

(2012/C 80/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Berlin

Strony pozwane: Ellen Mirjam Sapir, Michael J. Busse, Mirjam M. Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy żądanie zwrotu zapłaty dokonanej bez podstawy prawnej jest sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001⁽¹⁾ także wtedy, gdy kraj związkowy zostaje wyznaczony przez organ do wypłaty tytułem odszkodowania części zysku z umowy sprzedaży nieruchomości poszkodowanemu, jednakże zamiast tego przez omyłkę przelewa na jego rzecz całość ceny sprzedaży?
- 2) Czy istnieje wymagana na podstawie art. 6 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001 ścisła więź między kilkoma sprawami także wtedy, gdy pozwani powołują się na dalej idące roszczenia odszkodowawcze, co do których może zapaść tylko jednolite orzeczenie?
- 3) Czy art. 6 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001 ma zastosowanie także do pozwanych nieposiadających miejsca zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej? Jeżeli tak, to czy ma to miejsce także wtedy, gdy wyrokowi można odmówić uznania w państwie miejsca zamieszkania pozwanego na podstawie umowy dwustronnej z państwem, w którym wydano orzeczenie z powodu braku właściwości?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil de Barcelona (Hiszpania) w dniu 30 grudnia 2011 r. — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. przeciwko Banco Mare Nostrum, S.A.

(Sprawa C-664/11)

(2012/C 80/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Mercantil de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.

Strona pozwana: Banco Mare Nostrum, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli instytucja kredytowa oferuje klientowi umowę swapową na stopę procentową w celu ochrony przed ryzykiem zmiany stóp procentowych wcześniejszych transakcji finansowych, to czy taką umowę swapową należy uważać za usługę doradztwa inwestycyjnego zgodnie z definicją z art. 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy Mifid⁽¹⁾?
- 2) Czy zaniechanie przeprowadzenia oceny adekwatności klienta przewidzianej w art. 19 ust. 4 wymienionej dyrektywy w przypadku inwestora detalicznego powinno powodować nieważność bezwzględną umowy swapowej na stopy procentowe zawartej przez inwestora z doradzającą instytucją kredytową?
- 3) W sytuacji gdy umowa zawarta na opisanych warunkach nie zostanie uznana za doradztwo inwestycyjne, czy sam fakt zakupu złożonego instrumentu finansowego, jakim jest umowa swapowa na stopę procentową, gdy nie została przeprowadzona ocena adekwatności produktu przewidziana w art. 19 ust. 5 dyrektywy Mifid z przyczyn leżących po stronie instytucji kredytowej, powoduje nieważność bezwzględną umowy zakupu zawartej z tą samą instytucją kredytową?
- 4) Czy zgodnie z art. 19 ust. 9 dyrektywy Mifid sam fakt, że instytucja kredytowa oferuje złożony instrument finansowy związany z kredytem hipotecznym udzielonym przez tę samą lub inną odrębną instytucję stanowi wystarczającą przyczynę wyłączenia obowiązków przeprowadzenia ocen adekwatności klienta i adekwatności produktu przewidzianych w tymże art. 19, jakim instytucja inwestycyjna powinna poddać inwestora detalicznego?
- 5) Czy dla wyłączenia obowiązków ustanowionych w art. 19 dyrektywy Mifid konieczne jest, by produkt finansowy, z